

Disputatio juridica inauguralis circa quaestiones juris illustres

<https://hdl.handle.net/1874/342819>

DISPUTATIO JURIDICA
INAUGURALIS,
CIRCA

QUÆSTIONES
JURIS ILLUSTRÆ,

QUAM,

FAVENTE DEO TER OPT. MAX.

Ex auctoritate Magnifici D. Rectoris,

D. JOHANNIS MUNNICKS,

Reip. Ultrajectinæ Poliatri, atque in inclytâ ejusdem Academiâ
Medicinæ, Anatomes & Botanices Professoris Ordinarii,

NEC NON

Amplissimi Senatus Academici consensu & Alma
Facultatis JURIDICÆ Decreto,

PRO GRADU DOCTORATUS,

Summisque in UTROQUE JURE Honoribus

& Privilegiis ritè consequendis,

Eruditorum Examini subicit.

BENCHESSED J A Q U E S, Germanus.

Ad diem 28. Maji, horâ locoque solitis.

TRAJECTI AD RHENUM,

Ex Officinâ FRANCISCI HALMA, Academiæ
Typographi, cl. lcc. Lxxxv.

DEO,
PARENTI,
ET
FAUTORIBUS
SACRUM.

DISPUTATIO JURIDICA
INAUGURALIS
CIRCA
QUÆSTIONES
JURIS ILLUSTRÆ.

T H E S I S I.

Acta nuda, licet regulariter actionem non
producant, sed tantum exceptionem *l. 7.*
§. 4. ff. de pact. incontinenti tamen bonæ
fidei contractibus adjecta, actionem in-
formare iisque inesse dicuntur *d. l. 7. §.*
5. de pact. l. 13. C. eod. Quæritur autem
an idem attribuendum sit stricti juris
contractibus? Resp. pacta stricti juris
contractibus adjecta reo tantum prodesse
ad exceptionem: *l. 40. ff. de reb. cred.*

I I.

Controvertitur an restitutio à minore impetrata profit ejus
A 2 fide-

fidejussori? Verfatür hæc res in causæ cognitione, ut ait Ulpianus *l. 13. ff. de min.* nam restituitur minor vel ob solam læsionem per lubricum ætatis, vel ob læsionem cum dolo adversarii conjunctam! Posteriore casu proderit restitutio fidejussoribus, quo pertinet *l. 2. C. de fidejuss. min. l. 7. §. 1. l. 19. ff. de except.* Priore casu videndum est an fidejussor simpliciter intercesserit, scilicet non tanquam pro minore, sed tanquam pro defensore, quo casu restitutio minoris fidejussori prodest, ut in *l. 51. ff. de Procur.* Alius specialis casus est in *l. 89. ff. de acq. hered.* An vero fidejussor sciens pro minore intercesserit, quia cum eo contrahens fidem ei non habet propter incertitudinem ætatis ac restitutionis, hoc casu restitutio non proderit, quo spectat *l. 1. et 2. in pr. C. de fidejuss. minor.* id enim tunc actum videtur ne fidejussori subveniatur in necem creditoris *d. l. 13. ff. de min.*

III.

An in transactione ultra Dimidium læso competat beneficium *l. 2. C. de resc. vend.* ambigitur? Et puto non competere per *l. 78. §. ult. ff. ad SCrum Treb.* Transactio enim fit de re dubia, cujus certa æstimatio dari nequit.

IV.

Anceps ac multum agitata est quæstio, utrum liceat judici, neglectis allegatis & probatis, secundum privatam suam eamque certissimam scientiam judicare? quod negamus per *l. 6. §. 1. ff. de off. Præs.* Nisi aliquis criminis præcipue accusatus, quem judex certissime innocentem scit, nocens probatus fuerit. Judex enim hoc casu, si res aliter expediri nequit, reum absolvi tenetur.

V.

Jure novo ad filii intestato mortui hæreditatem admittitur pater

pater cum fratribus defuncti in capita *Nov. 118. cap. 3.* Hinc oritur difficultas, an testamento filii, mota à patre quærela, rescisso, etiam cum patre locus sit fratribus, si turpis persona instituta non fuerit, an vero non? Mihi negantium sententia probabilior videtur, his enim nulla facta est injuria *l. 27. C. de in off. test.* sed tantum patri *l. 15. ff. de in off. test.*

V I.

Ipsam jus usufructus utpote personæ usufructuarii inseparabiliter inhærens *l. 15. ff. fam. ercisc.* soli proprietario potest cedi *§. 3. Inst. de usufr.* si autem extraneo cedatur nihil agitur, id est, in extraneum non transit, sed manet penes usufructuarium *arg. l. 5. C. si mancipium ita fuerit alienatum. l. 11. l. 41. §. 1. l. 206 ff. de R. J. c. non prestat de R. J. in 6.* His accedit quod regulariter actus agentium non debeant operari ultra eorum intentionem *l. 19. ff. de reb. cred.* præsertim hic ubi agitur de damno vitando.

V I I.

Secundum *l. hac edictali 6. C. de sec. nupt.* non licet testamento plus relinquere conjugi secundo quam uni ex liberis prioris matrimonii, cui minimum reliquerit. Sed quid respondebimus, si plus relictum sit non conjugi secundo, sed liberis ejus ex prioris matrimonio? Mihi dicendum videtur id non licere *arg. d. l. 6. in fine.* Nisi forsitan justissima causa aliud suadeat.

V I I I.

Trita nec minus celebris est quæstio, an exceptio non numeratæ pecuniæ possit opponi post biennium, si reus onus probandi in se recipiat? Quod nego per *l. 8. 10. & 14. C. de non num. pec.*

I X.

Non minor est inter DD. Disputatio, an præter 14. exheredationis causas, in *Nov. 115. cap. 3.* enumeratas, admittantur graviores aut æque graves? Affirmantium sententiæ subscribo per *l. 11. 12. & 27. ff. de leg.* Sed an hæc leges locum habent in pœnalibus? Affirmo per *l. 11. ff. de pœn. l. 13. ff. de testib. l. 7. §. 3. ff. ad leg. Jul. maj. l. 7. §. 2. de Jurisd.*

X.

Perfecta emptione venditione, scilicet cum de re & pretio convenit non liberatur venditor præstando id quod interest, sed rem ipsam, nisi desit facultas, præcise tradere tenetur *l. 11. §. 2. l. 46. ff. de act. empr. l. 6. de resc. vend.*

X I.

Notissima inter JCtos agitur controversia, utrum actio de tigno juncto ex lege XII. tabularum in duplum competens, etiam detur adversus eum qui bona fide junxit? Quod affirmo *l. 23. §. 6. ff. de Revind. l. 6. ff. ad exhib. §. 29. Inst. de rer. div.*

X I I.

Non convenit inter prudentes utrum emptor hæreditatis habeat jus accrescendi? Et verius puto non habere. Non enim incontractibus locum habet *arg. l. 110. ff. de V. O.*

X I I I.

Operose inter se Interpretes contendunt, utrum inter verbis tantum conjunctos locus sit juri accrescendi? Affirmantium sententia mihi magis arridet per *l. unicam §. 10. C. de Cad. toll. junct. l. 142. ff. de V. S. l. 16. §. ult. de legat 1. l. 89. de legat. 3.*

XIV. Actio-

XIV.

Actionem Paulianam in personam esse alii affirmant alii negant : Ego affirmantibus adstipulor, motus *l. 38. in pr. junct. c. 4. ff. de usur.*

XV.

Ventilatur vulgo hæc quæstio an fidejussor qui majorem summam spondit quam debet reus principalis, non teneatur, saltem ad concurrentem? Distinguit probabiliter Bachovius, an creditor majorem summam stipulatus sit, quo casu fidejussor non tenetur per *l. 8. §. illud l. 16. §. 1. ff. de fidejuss. & mand.* an vero creditor stipulatus sit eandem, & fidejussor majorem, promiserit quo casu tenetur ad summam concurrentem secundum *l. 1. §. 4. l. 83. §. 3. de verb. Obl.*

XVI.

Gravissima solet moveri controversia, an fratrum filiis solis succedentibus patruo, hæreditas dividenda sit secundum stirpes an vero secundum capita. Ego secundum capita dividendam existimo *arg. l. 1. §. ult. si pars hered. pet. & textu expresso in l. 2. §. 2. de sui & leg. hered.* quæ nusquam reperitur correctæ.

XVII.

Quæstionis est an bonæ fidei possessor suos etiam faciat fructus naturales? Resp. Bonæ fidei possessorem omnes fructus tam naturales quam industriales suos facere: nam loco domini est *l. 25. §. 1. ff. de usur. l. 48. de acq. rer. dom. l. 136. de R. J.*

XVIII.

Compenfatio hodie ipso jure operatur liberationem. *l. ult. C. de*

8 DISPUT. JURID. INAUGURALIS.

C. de compensat. Hinc dubitatio enascitur, an omiſſa compensatione ſolutum ab adverſario poſſit repeti conditione indebiti an vero ſit agendum priore actione? Poſterius affirmo per *d. l. ult. §. 1. C. de compensat.*

X I X.

Inter civiles locum ſibi vindicet criminalis controverſia, an mandator vulneris teneator de cæde, ſi ea infeſcuta fuerit? & verius puto cum Ant. Matthæo teneri, atque ordinaria legis Cornelie pæna coërcendum eſſe.

X X.

Agmen denique claudant hæ poſitiones: In mutuo fit alienatio Exheredatio non tollit jus ſuitatis. Reſtituto contra aditionem minore non fit locus ſubſtituto.

